

ת"פ (ירושלים) 65968-02-23 - מדינת ישראל נ' נדין סאלם

ת"פ (ירושלים) 65968-02-23 - מדינת ישראל נ' נדין סאלם שולום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 65968-02-23

מדינת ישראל

ע"י יחידת תביעות מחוז ש"י

נגד

נדין סאלם

בית משפט השלום בירושלים

[25.07.2024]

כבוד השופט ארנון איתן

ע"י ב"כ עוה"ד וסים דרוואשה

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירות של הסעת תושב זר השווה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") והתחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.
 2. בכתב האישום המתוקן נטען, כי ביום 22.7.2022 בשעה 16:30 או בסמוך, הגיעה הנאשמת למעבר עין יעל (להלן: "המעבר") כשהיא נוהגת ברכב מסוג איסוזו ל.ז. 16-011-14 מכיוון שטח הרשות הפלסטינית לכיוון שטח ישראל, כאשר בכוונתה להיכנס לישראל.
 3. יחד עם הנאשמת נסעה באותה העת ברכב, לינא צלאח ת.ז. 401802558, אשר הינה תושבת זרה כשאין בידה אישור כניסה לישראל.
 4. באותן הנסיבות, השוטר ינון פיטוסי עצר את הנאשמת לבידוק. בהמשך לכך, התבקשה התושבת הזרה להזדהות. ובתוך כך, הציגה הנאשמת לשוטר תעודת זהות בעבור התושבת הזרה וכדי לזהותה.
 5. מבדיקה של השוטר עלה כי תעודת הזהות שהציגה הנאשמת שייכת לאחותה, על שם סארה סאלח ת.ז. 086970019.
- תסקיר שירות המבחן:
6. ביום 15.5.2024 הוגש תסקיר בו תוארה הנאשמת כבת 27, נשואה ואם לילד בן שנה, אינה עובדת ומתגוררת בשכונת ג'בל מוכאבר.

7. הנאשמת שיתפה כי גדלה בבית עם יחסים מורכבים בין בני המשפחה. על אף זאת סיימה 12 שנות לימוד והשתלבה בלימודים לתואר ראשון אך לא עסקה בתחום זה מפאת חוסר עניין בו. בנוסף שיתפה, כי טרם הולדת בנה עבדה בעבודות מזדמנות וכיום אינה עובדת, אלא מתמסרת לטיפול בבנה. לדבריה, נמצאת בזוגיות טובה ואוהבת, שללה שימוש בסמים ואלכוהול והיא נעדרת עבר פלילי.
8. ביחס לעבירות נמסר, כי הנאשמת הכירה בביצוען באופן פורמאלי, ולדבריה לא הבינה את ההשלכות המעשה לכך שמדובר בעניין בטחוני והוסיפה. באשר לעבירת ההתחזות הוסיפה שפעלה באופן אימפולסיבי והביעה חרטה והבנה למעשה.
9. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת הבינה את חומרת מעשיה ולכך שבעבירה מסוג זה מעורב אלמנט ביטחוני. הנאשמת ביטאה נכונות לבצע עבודות לתועלת הציבור. על כן, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת 140 שעות שירות לתועלת הציבור בנוסף לענישה הצופה פני עתיד.
- תמצית טיעוני הצדדים לעונש:
10. המאשימה ציינה בטיעונה, כי הנאשמת ילידת 1997, נעדרת עבר פלילי, נטלה אחריות על כתב אישום מתוקן. המאשימה הדגישה את חומרת מעשיה של הנאשמת, עת הכניסה תושבת זרה לשטח ישראל, נתון בו קיים פוטנציאל סיכון לביטחון המדינה ופשיעה. לטענתה, מתחם הענישה ההולם נע בין חודש מאסר בעבודות שירות ועד 3 חודשים.
11. המאשימה ביקשה שלא לאמץ את עמדת שירות המבחן. לדבריה, יש להחמיר בעבירות מסוג זה מכיוון שאלו הפכו מכת מדינה. בנסיבות אלו ביקשה להטיל על הנאשמת חודש וחצי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.
12. הסניגור מנגד ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדבריו, על אף ילדות מורכבת, הצליחה הנאשמת ללמוד תואר אקדמי ולבנות תא משפחתי משל עצמה. עוד הוסיף, כי ענישה בדרך של מאסר, יפגע בשטף הטיפול בבנה, שהרי למענו פסקה מלעבוד.
13. הסניגור ציין כי יש ליתן משקל להודאת הנאשמת, היותה נעדרת עבר פלילי וחלוף הזמן (כשנתיים מאז התרחש האירוע) מאז, לא נפתחו כנגדה תיקים חדשים.
14. נוכח טעמים אלו, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת צו שירות לתועלת הציבור.
15. הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה וביקשה לקחת בחשבון כי היא אם לפעוט. מתחם העונש ההולם:
16. הערך המוגן בעבירה של הסעה או ניסיון הסעה של תושב זר, הינה שמירה על גבולות המדינה, ועמידה על זכותה של המדינה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. בצד עבירה זו עונש מאסר למשך שנתיים. בענייננו התווספה לכך פעולת הכשלה שעה שהנאשמת הציגה בפני הבודק תעודת זהות של אחותה במטרה להכשיל את עבודתו. במקרה דנן, פגעה הנאשמת בערכים של יושר, סדר ציבורי ושלטון החוק.
17. יש במעשה ממד של תכנון מוקדם, והחומרה שבמעשה באה לידי ביטוי בהצטיידות מבעוד מועד בתעודת זהות של אדם אחר ועשיית שימוש בתעודה במטרה להערים על גורמי אכיפת החוק בעבודתם.

18. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה, בשים לב למועד בו בוצעה מלמד, כי במקרים דומים וביחס לעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי, בהם דובר ברף חומרה שאינו גבוה, ומבלי תמורה נגזרו עונשים שכללו ענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר ועד מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה על דרך עבודות השירות. (ראו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 588-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל (1.1.14), ת"פ 64060-12-12 מדינת ישראל נגד כרישאת (11.11.13), ת"פ 59838-12-12 מדינת ישראל נגד אלצראיעה (9.12.13), ת"פ 30626-08-13 מדינת ישראל נגד בדיר (10.9.14), ת"פ 23829-01-13).
19. בבחינת העונש המתאים לנאשמת יש להביא במסגרת שיקוליי את גילה הצעיר יחסית (הנאשמת כבת 27). היותה אם לפעוט והעדדר רישום פלילי.
20. הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה הן בבית המשפט והן בשירות המבחן. הבאתי במסגרת שיקוליי גם את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, וכן את התרשמותו החיובית של שירות המבחן מהנאשמת, לכך כי המדובר באישה המנהלת אורח חיים תקין ונורמטיבי על אף ילדותה המורכבת והנתק מהוריה, המביעה שאיפה לניהול אורח חיים תקין בתחום המשפחתי והמקצועי.
21. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש המצוי בתחתית מתחם הענישה, הכולל צו שירות לתועלת הציבור, זאת לצד מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.
22. אשר על כן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 140 שעות, על פי תכנית ששירות המבחן יגבש וישלח לאישור בית המשפט בתוך 60 יום. מובהר לנאשמת כי ככל שלא תשתף פעולה עם שירות המבחן ולא תבצע את הצו ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור דינה מחדש.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור במשך שנתיים על כל עבירה מחוק הכניסה לישראל לרבות ניסיון או עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין.
- ג. התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעה, זאת למשך שנתיים. רשמתי את התחייבות הנאשמת בע"פ.
- המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ד, 25 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.